

paa Jyn, i Sylland og paa Sjælland. De antage, at man derved har bidraaget til at gøre disse Rejser frugtbringende, men at det vil blive vanskeligt for ikke at sige umuligt alene ad privat Vej at ordne disse Forhold tilfredsstillende, hvorfor de henstille til Lovgivningsmagtens Overvejelse, om der ikke burde dannes et Mellemled mellem Administrationen og de private Mænd, der have taget eller fremtidig ville tage denne Sag i deres Haand. De anse det ogsaa for ønskeligt, om Husmændene, der faa Rejseunderstøttelse, tilskyndedes af vedkommende Myndigheder til at indordne sig i Selskaber til Fællesrejser. Det vil nemlig i Længden blive trættende for Husmænd, der skulle modtage Besøg, at disse forekomme Dag efter Dag, ligesom det formentlig ogsaa vil være mere lærerigt for de rejssende at komme sammen med Selskab af Standsfæller, da en saadan Samværen vil give rig Anledning til Forhandling og Meningsudveksling angaaende de forskellige Ting, som Rejssene og Besøgene frembyde, og hvad der kan knytte sig dertil. Der andrages derfor om, at Folketinget vil tage Sagen under fornyet Overvejelse, og tage Hensyn til de her givne Anthyndinger om Midlerne til det omhandlede Spørgsmaals helbige Løsning.

Da Sagen afgøres ved Finanslovens Behandling, gør Udvalget ingen Indstilling.

27. Fra P. Pedersen af Hølstebro om Invalidforsørgelse; (Indbragt den 17de November 1892 af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 5te Valgtreds, Clausager).

Andrageren bemærker, at han blev indkaldt til Militærtjeneste 1859 og 1861 og deltog i Winterfelttoget 1863—64, indtil han blev syg og kasseret. Indtil Sygdommen begyndte, har han altid kunnet udføre sin Tjeneste uden at mærke til noget Sygdomsteget og uden at være behandlet for noget Sygdomstilfælde. Før Indkaldelsen var han altid sund og frisk, ligesom intet Anlæg til Brystsyge, hvoraf han lider, har været sporet i hans Familie. Det var først under Operationerne i Sylland i Winteren 1864, at han ved Anstregelse og Kulde angrebes af Sygdommen og efter Hjemkomsten fra en natlig Patrouille indlagdes paa forskellige Lasearetter, indtil han 1ste Juli 1864 blev kasseret paa Grund af Brystsyge. Han har siden den Tid lidt af Sygdommen og har forgæves søgt Hjælp for den hos forskellige Læger. I de senere Aar er den saaledes tiltagen, at næsten alt Arbejde er umuligt for ham, saa at han, der er uden Formue, og hvis økonomiske Forhold ved Sygdommen ere aldeles ødelagte, ikke kan ernære sig og Familie. Da Ansøgninger om Invalidforsørgelse til Invalidbestyrelsen og Finansministeriet ere blevne afflaede, fordi man ikke har fundet konstatere, at Sygdommen er en Følge af den militære Tjeneste, henvender han sig til Folketinget for ved dets Medvirkning at opnaa en saadan, da han anser det for godtgjort, saa vidt saadant overhovedet er muligt, at Marfagen til Sygdommen ikke kan søges forud for hans militære Tjeneste, men alene i de Forhold, der vare forbundne med Udførelsen af denne, der under alle Omstændigheder efter hans Formenting har fremkaldt Udbruddet af Sygdommen og forværret den, saa at han tidligere end ellers og i langt større Omfang er bleven erhvervsudygtig.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finansministerens Undersøgelse.

28. Fra Fabrikant C. N. Christensen og Politibetjent Sørensen, begge af Nykøbing p. S. om Statsunderstøttelse til Forfærdigelse af en dem opfundne selvmarkerende Skybestive. (Indbragt den 17de November 1892 af Folketingsmanden for Hølbæk Amts 5te Valgtreds, Korsgaard).